

CAMINS OBERTS

Si vols estar ben servit, fes-te tu mateix el llit

Benvolguts diocesans,

Les nostres reflexions dominicals al voltant de la missió han de restar ben emmarcades en aquest any jubilar. La missió vol encomanar veritablement el do de l'esperança. De fet, la missió té molt a veure amb la necessitat de sintonitzar amb Déu, que arriba a la nostra vida per impulsar-la com una ofrena de sentit i d'esperança per al nostre món. Som enviats. Som missatgers d'alegria, de confiança i de pau allà on transcorre la nostra vida quotidiana. Això sí, ens toca preparar el camí per a Aquell que vol venir a les nostres vides i transformar-les. Som cridats a esdevenir testimonis d'Aquell que va passar per la vida fent el bé i encomanant les ganes de viure'l. En aquest sentit, no podem perdre l'horitzó de les benaurances. A través d'elles assumim, més aviat que tard, que som persones cridades a la felicitat.

I com dur a terme, de nou, aquest fet senzill i sublim d'engrescar-nos en la nostra missió? Avui vull recordar aquella dita que diu: «Si vols estar ben servit, fes-te tu mateix el llit». No vull parlar des de cap càtedra, sinó molt a prop de tothom, per a reclamar per a les nostres vides la importància del servei. L'Advent, que és temps de conversió, ens convida a reprendre de nou la importància de posar-se al servei d'aquells que en tenen més necessitat.

No em refereixo a un servei aïllat de la vida eclesial, ans al contrari. Tots els qui ens diem cristians ens hem de situar en el bon camí del servei. No hi ha ningú més gran que aquell que dona la seva vi-

da en un gest d'amor desinteressat. L'Església és i ha de ser servidora de tota la humanitat, especialment de la més ferida i la més vulnerable. Arribar al portal de Betlem passa pel servei. Ni més ni menys.

Reconeguem, doncs, enmig de tantes llumenetes i cançonetes d'ensucrada tendresa, missatges i bons desitjos filantròpics, la importància de situar els més necessitats en aquest camí que arriba a Betlem. L'Advent no pot descuidar mai de retrobar la centralitat dels qui no poden caminar amb facilitat cap al portal.

Advertim, amb la màxima claredat possible, que el servei no pot ser un cercle tancat en si mateix: «serveixo perquè em serveixin», o bé «serveixo per treure'n un profit». Tot el contrari, m'implico en el servei perquè els altres s'incorporin al camí de la vida i puguin seguir-lo amb alegria. Això és ser feliç: facilitar i apropar la felicitat als qui la cerquen. Les estratègies del mercat, que tants cops provoquen una compra impulsiva aquests dies, mereixen una crítica. Si us plau, sincerem-nos. Serem més feliços pel fet d'haver adquirit més coses?

És a dir, no es tracta de «fer el llit» a ningú —és a dir, d'enganyar o ensarrollar ningú—, ans al contrari. La nostra missió proposa el goig de compartir i anunciar una manera nova d'entendre les nostres relacions i el nostre lloc en aquest món. Qui vulgui arribar a Betlem no podrà fer-ho si no s'ha posat al servei dels altres. Aquells que radicalitzen no el seu discurs, sinó el seu compromís en favor dels necessitats, són veritables

referents. Els qui caminen són els qui es donen. Així de senzill i així de sublim.

Bon Advent.

† Daniel Palau Valero
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El bisbe Daniel entra a dues comissions de la CEE

El bisbe de Lleida, Mons. Daniel Palau Valero, ha entrat a formar part de les comissions episcopals per la Doctrina de la Fe i de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), segons ha acordat la 128a Assemblea Plenària dels bisbes espanyols, celebrada a Madrid entre el 18 i el 21 de novembre. Aquesta ha estat la primera participació del bisbe Daniel en la trobada periòdica de la CEE des de la seva ordenació. Cal destacar que els bisbes emèrits de Lleida,

Salvador Giménez i Joan Piris, també continuen formant part de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social.

Un dels temes principals que va abordar l'assemblea és l'aplicació de la sinodalitat a les diòcesis. Els bisbes van estudiar les propostes presentades pel bisbe de Solsona i referent sinodal de la Conferència Episcopal, Francesc Conesa, per impulsar la participació de la comunitat en el dia a dia de les diòcesis.

CAMINOS ABIERTOS

Si quieres estar bien servido, sírvete tú mismo

Queridos diocesanos,

Nuestras reflexiones dominicales en torno a la misión deben quedar bien enmarcadas en este año jubilar. La misión quiere transmitir verdaderamente el don de la esperanza. De hecho, la misión tiene mucho que ver con la necesidad de sintonizar con Dios, que llega a nuestra vida para impulsarla como una ofrenda de sentido y de esperanza para nuestro mundo. Somos enviados. Somos mensajeros de alegría, de confianza y de paz allí donde transcurre nuestra vida cotidiana. Eso sí, nos corresponde preparar el camino para Aquel que quiere venir a nuestras vidas y transformarlas. Estamos llamados a ser testigos de Aquel que pasó por la vida haciendo el bien y contagiando las ganas de vivirlo. En este sentido, no podemos perder el horizonte de las bienaventuranzas. A través de ellas asumimos, más pronto que tarde, que somos personas llamadas a la felicidad.

¿Y cómo llevar a cabo, de nuevo, este hecho sencillo y sublime de entusiasmarlos en nuestra misión? Hoy quiero recordar aquel dicho que dice: «Si quieres estar bien servido, sírvete tú mismo». No quiero hablar desde ninguna cátedra, sino muy cerca de todos, para reclamar para nuestras vidas la importancia del servicio. El Adviento, que es tiempo de conversión, nos invita a retomar de nuevo la importancia de ponerse al servicio de aquellos que más lo necesitan.

No me refiero a un servicio aislado de la vida eclesial, sino todo lo contrario. Todos los que nos decimos cristianos debemos situarnos en el buen camino del servicio. No hay nadie más grande que aquel que da su vida en un gesto de amor desinteresado. La Iglesia es y debe ser servidora de toda la humanidad, especialmente de la más herida y la más vulnerable. Llegar al portal de Belén pasa por el servicio. Ni más ni menos.

Reconozcamos, pues, en medio de tantas luces y canciones de dulzura azucarada, mensajes y buenos deseos filantrópicos, la importancia de situar a los más necesitados en este camino que llega a Belén. El Adviento no puede olvidar nunca reencontrar la centralidad de aquellos que no pueden caminar con facilidad hacia el portal.

Advirtamos, con la máxima claridad posible, que el servicio no puede ser un círculo cerrado en sí mismo: «sirvo para que me sirvan», o bien «sirvo para sacar un provecho». Todo lo contrario, me implicó en el servicio para que los demás se incorporen al camino de la vida y puedan seguirlo con alegría. Eso es ser feliz: facilitar y acercar la felicidad a quienes la buscan. Las estrategias del mercado, que tantas veces provocan una compra impulsiva en estos días, merecen una crítica. Por favor, seamos sinceros. ¿Seremos más felices por haber adquirido más cosas?

Es decir, no se trata de «hacerle la cama» a nadie —es decir, de engañar o embaucar a nadie—, sino todo lo contrario. Nuestra misión propone el gozo de compartir y anunciar una nueva manera de entender nuestras relaciones y nuestro lugar en este mundo. Quien quiera llegar a Belén no podrá hacerlo si no se ha puesto al servicio de los demás. Aquellos que radicalizan no su discurso, sino su compromiso en favor de los necesitados, son verdaderos referentes. Los que caminan son los que se dan. Así de sencillo y así de sublime.

Feliz Adviento.

† Daniel Palau Valero
Obispo de Lleida

Recaptació de 9.000 euros en el Xup Xup Solidari

El Xup Xup Solidari a benefici de la Fundació Arrels Sant Ignasi, que aquest any celebrava la seva setzena edició, va recaptar 9.000 euros amb el còctel sopar servit el 20 de novembre a l'Escola d'Hoteleria i Turisme de Lleida (ESCHOTUR) i que va reunir 180 persones de diferents àmbits de la societat lleidatana. Aquesta iniciativa solidària, amb format de sopar còctel, l'organitzen les societats gas-

tronòmiques Amics del Bacallà, El Cauet del Segrià, Gastrobacus i Lo Tall, juntament amb la Fecoll i l'Eschotur. Cada entitat elabora una degustació que se suma al bufet de plats que elabora i serveix l'alumnat de l'Escola d'Hoteleria. El preu del tiquet era de 50 euros, i tota la recaptació es destina als projectes de la Fundació Arrels Sant Ignasi per donar suport a les persones més vulnerables de la comunitat.

Dos dies abans, més de 80 persones es van aplegar per fer el memorial dels difunts d'Arrels Sant Ignasi i commemorar el vuitè aniversari de la mort del pare Joan Suñol sj. L'acte, que es va fer a l'avinguda Joana Raspall, va consistir en la declamació d'un poema de Miquel Martí i Pol, una actuació musical, i la lectura dels noms de totes les persones difuntes. Per acabar, també es va llegir un text que reflexiona sobre la mort de les persones que es troben en situació de carrer, i una missa a la parròquia Sant Ignasi. El memorial també és un sentit homenatge al fundador d'Arrels, el pare Joan Suñol, l'esperit de justícia social del qual continua sent el motor de la Fundació.

Arrels busca donatius per renovar pisos

Arrels Sant Ignasi ha engegat la campanya «Fes d'aquest pis una llar» per renovar els seus pisos de suport per a persones en situació d'exclusió social. L'objectiu és recaptar 12.000 euros per reformar espais clau en el procés de recuperació d'aquestes persones que atenen. Es vol renovar i millorar alguns dels 9 pisos de suport, que actualment ofereixen 22 places, i garantir que aquests habitatges siguin més que un lloc on dormir: que esdevinguin veritables llars amb caliu, dignes i acollidors, on les persones puguin iniciar un procés de recuperació integral.

Per una altra part, Arrels Sant Ignasi busca persones voluntàries que vulguin sumar-se a formar part d'una comunitat que transforma vides i que vulguin dedicar una estona del seu temps a acollir i acompanyar

nyar persones que es troben en situació d'exclusió social. L'entitat necessita suport en diferents projectes, com ara l'escola d'idioma Rakenaà o el servei de reforç escolar. Els interessats, poden escriure a voluntariat@arrellssantignasi.cat

Reunió del Consell de Pastoral

El Consell de Pastoral de la diòcesi es va reunir el dia 25 de novembre a la Casa de l'Església per, entre altres qüestions, revisar els Estatuts del propi Consell. En concret, el punt 1.3 que parla de la raó de ser del consell i que es vol posar al dia. Durant la trobada, presidida pel bisbe Daniel, es van proposar eixos i objectius que van aparèixer a l'Assemblea Diocesana i que s'han de tenir en compte a l'hora d'elaborar el proper Pla de Pastoral.

Finalment, davant la gran quantitat de propostes plantejades, es va decidir que serà la Permanent

del Consell qui establirà prioritats per anar afrontant els diferents reptes.

Documental de Càritas sobre el sensellarisme

Càritas Diocesana de Lleida va estrenar, el passat 24 de novembre al CaixaForum de Lleida, el documental «13 veus. Una realitat: el Sensellarisme», una producció audiovisual impulsada per joves voluntaris de Càritas diocesanes d'arreu de Catalunya que recull el testimoni de tretze persones que viuen la realitat del sensellarisme arreu del país. L'acte va comptar amb l'assistència de més de 150 persones, entre les quals hi havia representants d'entitats socials, voluntariat i persones relacionades amb l'entitat, responsables polítics i centres educatius.

L'objectiu principal d'aquesta producció és sensibilitzar la ciutadania sobre una problemàtica que sovint queda invisibilitzada. Més enllà de la denúncia, el documental vol fomentar la reflexió i la implicació social per garantir drets

fonamentals com el de disposar d'un habitatge digne. Durant la presentació, Serge, un dels joves participants en el documental, va expressar que «és un somni haver-ho pogut fer realitat». Per la seva banda, Desirée, un dels protagonistes del film, es va mostrar profundament emocionat de poder compartir la seva història en una peça audiovisual que dona veu a qui sovint no en té.

Hora Santa per les Vocacions

La Capella del Santíssim de la catedral de Lleida, plena fins dalt de fidels i amb una destacada presència de joves, va acollir la tarda del 23 de novembre l'Hora Santa per les Vocacions.

Aquest temps de pregària davant el Santíssim, que va comptar amb el testimoni del bisbe Daniel, es va iniciar amb una primera intervenció del delegat de Vocacions, Mn. Manel Mercadé.

En la seva intervenció, el bisbe Daniel va explicar la seva experiència personal per trobar la seva vocació. «Vaig preguntar-me no que vull jo, sinó

que vol Déu de mi», i va afegir que «Déu et coneix, t'estima, t'acompanya i vol de tu alguna cosa».

Després del temps de pregària, dedicat a demanar noves vocacions per

a l'Església, també va haver-hi un gest final amb espelmes.

D'altra banda, Lleida ha celebrat, entre el 23 i el 30 de novembre, la seva primera Nit de les Religions, un esdeveniment que arriba a la capital del Segrià amb l'objectiu de donar a conèixer la pluralitat de tradicions religioses presents al municipi. El programa ha inclòs una vintena de propostes impulsades per comunitats i entitats de diferents confessions, que han obert les portes dels seus espais de culte i han organitzat activitats divulgatives, visites guiades, tallers i espais de diàleg.

REFLEXIONS

Humilitat (i III)

Doncs sí que hi ha límits. Tant! No sabem a on són a priori, però els descobrim, indefectiblement, en el decurs de les nostres vides.

Les epifanies de la finitud són clares, diàfanes com l'aigua d'un estany i es repeteixen aquí i allà, en el passat i en el present. Em refereixo a la malaltia, a la fatiga, al fracàs, al sofriment, al dolor, a la decepció, a la impotència física i espiritual i, de manera especial, a la mort dels éssers estimats. Quan moren els qui estimes i no pots aturar el procés que els porta a deixar de ser, experimentes, amb duresa, que no ets res i que t'has de rendir a l'evidència i conrear la saviesa de l'acceptació.

La tecnologia es converteix en la gran aliada dels somnis fantàstics de l'home contemporani. La visió tecnocràtica és clara: ¡Pots arribar a esdevenir allò que et proposis, perquè per a tu tot és possible!

El transhumanisme es basteix sobre aquesta fe cega en la biotecnocràcia i esdevé, d'aquesta manera, una nova utopia, tan ingènua i pueril com les que ens han precedit.

El cas és que la humilitat consisteix en adonar-se de la pròpia impotència, petitesa i limitació. Consisteix en copsar que no dominem el curs de la vida, els esdeveniments que ens passen, que no som amos del flux de pensaments i de passions que circulen per la nostra interioritat.

No decideixo enamorar-me, no escullo indignar-me o desesperar-me.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Missa solemne per Santa Cecília

La Catedral de Lleida va acollir, com cada 22 de novembre, part dels actes amb motiu de la festivitat de Santa Cecília, patrona de la Paeria i de la Guàrdia Urbana de Lleida. Després de les salutacions als agents de la Urbana a l'avinguda Blondel per part del paer en cap, Fèlix Larrosa, la tinenta d'alcalde i regidora de Seguretat, Civisme i Mobilitat, Cristina Morón, i per l'intendent en cap, Josep Mallada, es va fer la tradicional ofrena floral a l'altar de la Catedral dedicat a santa Cecília, de 1964, de l'escultor Jaume Perelló.

A continuació, es va celebrar la missa solemne oficiada pel president del Capítol de la Catedral, Mn. Paco Ribas,

amb la presència d'autoritats locals, agents de la Urbana, altres cossos de seguretat i feligresos. S'atribueix a santa Cecília la retirada de les tropes franceses del setge de 1646, durant la Guerra dels Segadors.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21, 23-27]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.

16. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / SI 33 / Mt 21,28-32]. Urgell i Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Josep Manyànet (1833-1901), prevere d'Urgell, nat a Tremp, fundador dels Fills i Fi-

lles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.

17. ■ Dimecres [Gn 49,1-2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Liàtzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.

18. ■ Dijous [Jr 23,5-8 / SI 71 / Mt 1,18-24]. Sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.; sant Moisès, mr.

19. ■ Divendres [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Anas-tasi I, papa (399-401) i mr.; sant Nemesi, mr.; beat Urbà V, papa (occi-tà, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dissabte [Is 7,10-14 / SI 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Diumenge vinent, IV d'Ad-vent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / SI 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i dr. de l'Església, nat a Nime-ga; sant Severi, bisbe i mr.

Diumenge III d'Advent (A)

COMENTARI

«Hi haurà festes
i alegria, i fugiran
les penes
i els gemecs»

Moltes vegades volem justificar la nostra fe amb paraules, amb explicacions quan les que han de parlar han de ser les obres, els fets. Ho veiem a l'evangeli. Joan, des de la presó potser no acaba de veure clar que Jesús sigui el Messies, *el qui ha de venir*; per això li envia uns deixebles perquè li ho preguntin: *Sou vós el qui ha de venir?* La resposta de Jesús fa referència a les seves obres: *Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova.* La resposta, doncs, és sí, però no ho diu amb paraules sinó mostrant els fets que portava a terme. Tot allò que va anunciar Isaïes, ara ho realitza Jesús: Ell, és per tant, el Messies que esperaven. Però Jesús afegeix: *Feliç aquell que no quedarà decebut de mi.* Els qui esperaven un altre tipus de Messies, potser triomfal, queden decebuts: ell ha vingut a portar la salvació sobretot als pobres, anunciant la Bona Nova del Regne i curant tota mena de mals. Déu no vol el dolor ni el sofriment però no es limita a curar malalts sinó que predica i realitza el Regne de Déu, un regne de germans, de desvalguts, amb l'únic Pare que és Déu. I després Jesús fa el millor elogi de Joan Baptista: *Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista.* Però encara afegeix un altra cosa: *El més petit al Regne del cel és més gran que ell.* Jesús representa la gran novetat: la realitat del Regne de Déu al qual pertanyem nosaltres, és molt superior a tot el que havien viscut patriarques i profetes. La primera lectura profetitzava les obres que farà Jesús: *Es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords, s'obriran; llavors els coixos saltaran com un cervol i la llengua del mut cridarà de goig. Hi haurà festes i alegria i fugiran les penes i gemecs.* Amb Jesús es fa realitat aquest món nou, ple d'alegria i de festa, un món nou del que no n'ha de quedar exclòs ningú ni coixos ni cecs ni sords ni muts.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deïxen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: "Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar." Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cervol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

► Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

► Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

► Lectura del llibre de Isaïas (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará».

Entonces se despejarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

► Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

► Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaron en nombre del Señor.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús le respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!». Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él».